

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven 2004. május 28-i ítéletével a Transport Maatschappij Traffic B.V. kontra Staatssecretaris van Economische Zaken ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-247/04. sz. ügy)

(2004/C 217/22)

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Kereskedelmi és ipari közigazgatási bíróság) 2004. május 28-i ítéletével, amely 2004. június 11-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Transport Maatschappij Traffic B.V. kontra Staatssecretaris van Economische Zaken ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

A Közösségi Vámkódex ⁽¹⁾ 236. cikkében szereplő „jogszabály szerinti” kifejezést úgy kell-e értelmezni, hogy az kizárólag arra a kérdésre utal, amely szerint a vámtartozás keletkezésének a Vámkódex VII. címének 2. fejezetében leírt feltételei teljesülnek-e, vagy a jogszabály szerinti adósság csak akkor merül fel, ha a Vámkódex 4. cikk (23) bekezdése szerinti hatályos nemzeti rendelkezések alapján, sem más alapon nincs helye megtámadni az értesítést, amely szerint vámtartozás áll fenn?

⁽¹⁾ HL L 302., 1. o., 1992.10.13.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2004. június 9-i határozatával a Koninklijke Coöperatie Consun U. A. kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-248/04. sz. ügy)

(2004/C 217/23)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2004. június 9-i határozatával, amely 2004. június 11-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Koninklijke Coöperatie Consun U. A. kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Amennyiben az 1430/79/EGK rendelet ⁽¹⁾ 13. cikke – amely helyébe a Közösségi Vámkódex 239. cikke lépett – szerinti elengedési lehetőség nem alkalmazható a jelen esetben vita-

tott C cukorra kiszabandó terhekre, akkor a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ és a kvótán felüli cukortermelésre vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1981. szeptember 14-i 2670/81/EGK bizottsági rendelet ⁽³⁾ egészben vagy részben érvénytelen-e, tekintettel arra, hogy a terhek méltányossági okból történő visszatérítésére vagy elengedésére nincs lehetőség?

2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő, megszűnik-e a C cukor utáni teher megfizetésének jogi kötelezettsége, vagy határozhat-e úgy az érintett tagállam illetékes hatósága és/vagy a Bizottság, hogy a 2670/81/EGK rendelet 3. cikkének megfelelően nem szab ki terhet, ha a teherfizetésre kötelezett részéről nem merült fel olyan csalárd szándék vagy gondatlanság, amely hozzájárulhatott volna az e mennyiségek általa tervezett kivételének megthúsulásához, és ha a teherfizetésre kötelezettet a nemzeti hatóságok által a jogsértések és szabálytalanságok felderítése céljából folytatott nyomozásról e nyomozás érdekében nem tájékoztatták?

⁽¹⁾ HL L 175., 1979. július 12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 177., 1981. július 1., 4. o.

⁽³⁾ HL L 262., 1981. szeptember 16., 14. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-255/04. sz. ügy)

(2004/C 217/24)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: E. Traversa és A.-M. Rouchaud-Joët, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

– Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy mivel a más tagállamban letelepedett művészeti ügynökségek engedélyezésének feltételeként határozza meg a művészeti ügynökség tevékenységének jelentőségét a művészek szükségleteinek fényében, valamint

– mivel olyan művészek munkavállalói jogállását vélelmezi, akik a lakóhelyük szerinti tagállamban, ahol rendszeresen nyújtanak hasonló szolgáltatásokat, letelepedett szolgáltatónak minősülnek,

– a Francia Köztársaság elmulasztotta az EK 43. és 49. cikkek alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, és kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A más tagállamokban letelepedett, és hasonló feltételek mellett kiadott engedéllyel a székhelyük szerinti tagállamban nem rendelkező szolgáltatókra irányadó engedélyezési rendszer a Franciaországban letelepedett szolgáltatók esetén alkalmazandó rendszer tisztán mechanikus alkalmazását jelenti, és egyáltalán nem veszi figyelembe a székhely szerinti tagállamban már nyújtott igazolásokat és biztosítékokat. A francia engedélyezési rendszer ilyen körülmények közötti alkalmazása meghaladja azt a mértéket, ami szükséges az érintett művészek érdekeinek védelméhez. Másrészt a művészeti ügynökségek tevékenységének a művészek szükségletei szerinti jelentőségét feltételként meghatározó szabály az engedélyek kiadásának és visszavonásának hatáskörével rendelkező *Ministre du travail* (munkaügyi miniszter) részére teljes mértékben diszkrecionális jogkörrel bízik, hogy kizárjon egy külföldi szolgáltatót arra hivatkozva, hogy elegendő engedéllyel rendelkező francia ügynökség működik Franciaországban.

A szolgáltatások szabad mozgása korlátozásának minősül az olyan művészek munkavállalói jogállásának vélelmezése, akik a lakóhelyük szerinti tagállamban – ahol rendszeresen nyújtanak hasonló szolgáltatásokat – letelepedett szolgáltatóknak minősülnek, mivel tiltja vagy zavarja a más tagállamban letelepedett, és ott jogszerűen hasonló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók tevékenységét, továbbá az alapjául szolgáló célok eléréséhez szükséges mértéket meghaladja. Másrészt a vélelem csak nehezen dönthető meg, és nem csak társadalombiztosítási szempontból jár következményekkel, hanem a fizetett szabadság és a kiegészítő nyugdíjrendszer tekintetében is. Akkor is, ha megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a hazai és a más tagállamokból származó művészekre, a vélelem a más tagállamokban letelepedett, és ott hasonló szolgáltatásokat jogszerűen nyújtó művészek tevékenységét a céljával aránytalan módon zavarja, illetve szolgáltatásaikat kevésbé vonzóvá teszi.

(C-257/04. sz. ügy)

Court of Appeal (England and Wales), Civil Division (Nagy-Britannia) 2004. június 15-i végzésével, amely 2004. június 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Michael Jason Clarke kontra Frank Staddon Ltd, valamint a J.C. Caulfield, C.F. Caulfield és K.V. Barnes kontra Marshalls Clay Products Ltd ügyekben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

(2004/C 217/25)

A Court of Appeal (England and Wales), Civil Division a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Egy munkáltató és egy munkavállaló között létrejött olyan kötelező erejű szerződéses megállapodás, amelynek rendelkezései szerint a munkavállalónak kifizetett bér egy meghatározott részét a munkavállalónak a rendes szabadság fejében nyújtott juttatás alkotja (a megállapodásra a „rolled-up holiday pay” kifejezést alkalmazzák) a munkaidő-szerződés egyes szempontjairól szóló 93/10/EK irányelv 7. cikkében meghatározott, a munkavállalónak az éves rendes szabadság kifizetéséhez való jogának megsértését jelenti-e?
- 2) Eltérő lesz-e a válasz az első kérdésre, ha a munkavállaló ugyanakkora fizetést kapott a rá nézve kötelező kérdéses megállapodás hatályba lépése előtt és után, következésképpen a megállapodás nem eredményezett bérkiegészítést, ellenben a munkavállalónak kifizetett bér egy részét a rendes szabadság fejében nyújtott juttatásnak minősítette?
- 3) Ha az első kérdésre igenlő a válasz, a 7. cikkben meghatározott éves rendes szabadsághoz való jog megsértésének minősül-e, ha ezt a kifizetést úgy vették figyelembe, hogy az irányelv által biztosított jogosultságot ezzel csökkentették?
- 4) A 93/104/EK irányelv 7. cikkében meghatározott azon kötelezettség teljesítéséhez, amely szerint minden munkavállalót legalább négy hét rendes szabadság illet meg, szükséges-e, hogy a munkavállaló számára a kifizetés abban a fizetési időszakban történjen, amelyben éves szabadságát kiveszi, vagy a 7. cikk betartásához elegendő az is, hogy az említett kifizetést az egész év során valósítják meg rendszeres juttatás formájában?

A High Court of Justice, a Lord Chancellor által az 1994. évi Trade Marks Act 76. cikke alapján a Registrar of Trade Marks által kezdeményezett fellebbezési eljárásra Kinevezett Személy 2004. május 26-i végzésével az Elizabeth Emanuel kontra Continental Shelf 128 Ltd ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-259/04. sz. ügy)

(2004/C 217/26)

A High Court of Justice, a Lord Chancellor által az 1994. évi Trade Marks Act 76. cikke alapján a Registrar of Trade Marks által kezdeményezett fellebbezési eljárásra Kinevezett Személy (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága) 2004. május 26-i végzésével, amely 2004. június 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Elizabeth Emanuel kontra Continental Shelf 128 Limited ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A High Court of Justice, a Lord Chancellor által az 1994. évi Trade Marks Act 76. cikke alapján a Registrar of Trade Marks által kezdeményezett fellebbezési eljárásra Kinevezett Személy a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését: